

като додохъ на Капернаѹмъ тѣй, които събирахъ дѣдрахмото за олтара, пытахъ Петра ако плаща и оучителя мѣ това. А Исѹсъ като си доди оу дома си, безъ да мѣ кажи Петръ нищо, тѣй мѣ рече: царски тѣ сынове сѣхъ сведени отъ данове, но за да не ги съблазнимъ, ты иди на морето, и коато рыбахъ оуловивъ сѣхъ оудицѣхъ тѣхъ (волтата) първо отвори оуста ѣ, въ неѣхъ ще да на мѣришъ единъ статиръ, вземи го и дай го заряди мене и заряди себе си. —

Замѣч. Дѣдрахмо значи сребренъ монетѣхъ на то врѣмашни тѣ пары, а статиръ четръ драхмы имало и сребрени и златы на разны цѣны. —

§. 38. Исѹсъ прѣжива смиреніе то и съблазненный да сѣ оуправи.

Въ Капернаѹмъ когато додохъ оученицы тѣхъ въ дома пытахъ Исѹса: Кѣй ли е по голѣмъ въ невесно то царство? А Исѹсъ постави посрѣдѣхъ имъ едно дѣте и рече: които смири себе си като тѣй дѣте, тѣй е по голѣмъ. Иwannъ тога рече: азъ възпрѣхъ единъ, които изваждаше въсове сѣхъ Исѹсово то име. А Исѹсъ рече: не го възпирайте, защо то които не е противъ насъ, то е отъ камъ то насъ. — Послѣ огорчава съблазнители тѣхъ и съвѣтѣва ны да отвѣгва мы отъ съобщеніе то на тѣхъ, които ны подканьватъ на злото, ако и да сѣ като деснѣхъ тѣхъ ни рѣжжъ, и като деснѣхъ тѣхъ ни ногъ и като десното ни ско пострѣбни. Оваче когато виждамы нѣкого да е съблазненъ, колко малакъ, и да е, да не го прѣзырамы, но да прави мы като снаго, които дѣди да намѣри загъбенъ тѣхъ свѣжъ. И наставлява, какъ трѣва да оуправамы съблазнены тѣхъ, и какъ да сѣ относамы сѣхъ тѣхъ, които ни стрѣватъ зло. При тѣа прѣжива и съгласіе то. Петръ пыта Исѹса, ако е достойно да сѣ прощава седмижды повинный, а Исѹсъ мѣ рече: и до седемьдесать седмижды трѣва да го прощавамы. И докарва за примѣръ причѣхъ тѣхъ на лѣкавий работникъ, които справедливо сѣ придади на мъчи-